

POLSKI ZWIĄZEK WĘDKARSKI

KOŁO nr. 126 ODRA

**TELEFON [KOŁA PZW nr.126 ODRA](tel:0695746649)
0695746649**

DEKALOG WĘDKARZA

1. Będziesz szanował ryby jako stworzenie boże i piękny lud wodny.
2. Będziesz ułatwiał im spokojny żywot, dbał o ich rozmnożenie, bronił je przed wszelkiego rodzaju szkodnikami i krzywdą płynącą z chciwości i głupoty ludzkiej.
3. Będziesz nie tylko wiernym wykonawcą praw przepisów ochronnych, ale ich dobrowolnym strażnikiem i popiecznikiem, dbając by nikt ich nie przestępował.
4. Będziesz ryby łowił w sposób możliwie najdelikatniejszy, nie zadając im zbędnych cierpień, będziesz łowił tylko dla sportu, dla poznania życia i obyczajów, nie zaś dla napełnienia torby.
5. Pamiętaj, że nie to Cię wyróżnia od innych wędkarzy, jakie ryby łowisz, ale jak je łowisz, wiesz bowiem przecież, że można łowić łososa z powodzeniem, ale brzydko, nader zaś pięknie płotkę.
6. Nie będziesz dążył do tego, aby złowić jak najwięcej ryb, ale jak największe okazy w każdym gatunku i to w warunkach wymagających od Ciebie wysokich zalet sportowych.
7. Pamiętaj, że wędkarstwo jest sztuką wymagającą umiejętności czytania w wodzie i długoletniej wprawy, dlatego bądź wolny od jednostronności i zarozumiałstwa sportowego, chętny do uczenia się od innych, wytrwały w obserwacjach i doświadczeniach.
8. Ze złowioną rybą będziesz postępował rozumnie i po rycersku; zwrócisz jej wolność, jeśli zdobyłeś ją łatwo, jeśli nie jest okazem godnym do zabrania jej do torby, a - broń Boże - nie zatrzymasz jej nigdy, jeśli przypadkiem złowiłeś ją w czasie ochronnym lub jeśli nie posiada wymiarów przepisanych prawem lub regulaminem Towarzystwa, do którego należysz.
9. Pamiętaj, że nie sam lubisz i chcesz łowić ryby, że należysz do wielkiej rodziny wędkarskiej, nie przeszkadzaj więc innym w łowieniu, bądź chętny do usług i pomocy koleżeńskiej, dbały o dobry rozwój zarówno Towarzystwa, jak i wszystkich bratnich stowarzyszeń wędkarskich.
10. Pamiętaj, że wędkarz powinien się cieszyć szacunkiem rybaków zawodowych, uznaniem właścicieli i dzierżawców wodnych, być uważanym przez wszystkich za bezinteresownego sportowca, miłośnika i opiekuna przyrody wodnej.

Celem Związku jest organizowanie wędkarstwa , rekreacji , sportu wędkarskiego , użytkowania wód , działanie na rzecz ochrony przyrody i kształtowania etyki wędkarskiej.

Ogólnie informacja o PZW

Regulamin Amatorskiego Połowu Ryb, zwany dalej Regulaminem, stanowi zbiór przepisów dotyczących zasad uprawiania wędkarstwa i ochrony zasobów ichtiofauny. Postanowienia Regulaminu obowiązują wszystkich wędkujących w wodach będących w użytkowaniu Polskiego Związku Wędkarskiego / PZW / zarówno zrzeszonych w Związku, jak i nie zrzeszonych obywateli polskich oraz cudzoziemców. Na łowiskach specjalnych PZW mogą obowiązywać odrębne lub dodatkowe regulaminy. W wodach PZW dopuszcza się amatorski połów ryb kuszą za zgodą uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim. Amatorski połów ryb kuszą może uprawiać osoba posiadająca kartę łowiectwa podwodnego.

1. Prawo do wędkowania w wodach użytkowanych przez Polski Związek Wędkarski mają członkowie PZW i osoby nie zrzeszone w PZW, posiadający kartę wędkarską, przestrzegający zasad ujętych w niniejszym Regulaminie, po opłaceniu stosownych składek.
2. Zasady wydawania kart wędkarskich regulują przepisy ustawy z dnia 18 kwietnia 1985 r. o rybactwie śródlądowym, z późniejszymi zmianami.
3. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej są zwolnione osoby do 14 lat oraz cudzoziemcy czasowo przebywający w Polsce.
4. Prawo do samodzielnego wędkowania ma wędkarz, który ukończył 14 lat, z tym że młodzież do 16 lat nie ma prawa do wędkowania w porze nocnej bez nadzoru osoby uprawnionej do opieki.
5. Członek PZW do 14 lat ma prawo wędkować z następującymi ograniczeniami: w ramach własnego łowiska, zgodnie z limitem ilościowym i wagowym, wyłącznie pod nadzorem osoby uprawnionej do opieki.
6. Młodzież niezrzeszona w wieku do 14 lat ma prawo wędkować:
 - a) w ramach uprawnień i dziennego limitu połowu ryb swojego opiekuna metodą spinningową lub mchową. Przekazanie uprawnień nie wyklucza wędkowania opiekuna na jedną wędkę.
 - b) w ramach uprawnień stanowiska i dziennego limitu połowu ryb swojego opiekuna, mają prawo wędkować dwie osoby, każda na jedną wędkę. Udostępnienie stanowiska i limitu dwóm osobom nie wyklucza wędkowania opiekuna na jedną wędkę.
7. Dopuszcza się wędkowanie kilkusobowych grup młodzieży nie posiadających kart wędkarskich, pod nadzorem opiekuna posiadającego stosowne uprawnienia oraz zezwolenie wydane przez zarząd okręgu lub koła. Każda osoba z grupy ma prawo łowić wyłącznie na jedną wędkę, z zachowaniem uprawnień do własnego stanowiska i dziennego limitu połowu przysługującego członkowi PZW.
8. Posiadaczowi odznaki "Wzorowy Młody Wędkarz", który nie ukończył 14 lat, przysługują uprawnienia do wędkowania na równi z członkiem PZW, z zastrzeżeniem pkt.4.
9. Wędkarz ma prawo do swobodnego dostępu do wody, a także do przybijania i cumowania do brzegu sprzętu pływającego, jeśli lokalne przepisy wydane przez uprawniony organ nie stanowią inaczej.
10. Członek PZW ma prawo udostępnić współmałżonkowi jedną ze swoich wędek do wędkowania, w granicach przysługującego mu stanowiska i limitu połowu, bez konieczności uiszczenia przez współmałżonka składki członkowskiej oraz składki na ochronę i zagospodarowanie wód. Powyższe ma wyłącznie zastosowanie przy wędkowaniu dopuszczającym łowienie na dwie wędkę.

Obowiązki wędkującego w wodach PZW

§ 2

1. W czasie wędkowania wędkarz ma obowiązek posiadać : kartę wędkarską, legitymację PZW z potwierdzeniem uiszczenia należnych składek lub inne ważne zezwolenie uprawniające do wędkowania na danym łowisku.
2. Przed przystąpieniem do wędkowania, wędkarz zobowiązany jest do ustalenia do kogo należy wybrane przez niego łowisko i czy nie obowiązują na nim dodatkowe ograniczenia, poza zawartymi w niniejszym Regulaminie.
3. Przy wyborze i zajmowaniu miejsca na łowisku pierwszeństwo ma ten wędkarz, który przybył na nie wcześniej. Przy zajmowaniu stanowisk wędkujący powinni zachować między sobą odpowiednie odstępy, określone w §§ 4, 5, 7 Regulaminu. Odstępy te mogą być zmniejszone tylko za zgodą wędkarza, który wcześniej zajął dane stanowisko.
4. W czasie wędkowania wędkę muszą być pod stałym nadzorem ich właściciela.
5. Wędkarz zobowiązany jest posiadać przyrząd do wyjmowania haczyków z pyszczków ryb. Ryby z haczyka należy uwalniać z zachowaniem maksymalnej ostrożności.
6. Wędkarz zobowiązany jest utrzymać w czystości stanowisko wędkarskie w promieniu minimum 5 metrów, bez względu na stan, jaki zastał przed rozpoczęciem połowu.
7. Obowiązkiem wędkarza jest opuszczenie łowiska, jeśli rozgrywane mają być na nim zawody sportowe. Organizator zawodów musi posiadać pisemne zezwolenie uprawnionego do rybactwa w obwodzie rybackim.
8. W przypadku zauważenia zanieczyszczenia wody lub jego skutków, jak np. śnięte ryby, zmiana koloru wody, plamy olejowe, nienaturalny zapach, wędkarz ma obowiązek natychmiast zawiadomić o tym zarząd najbliższego koła lub okręgu PZW, policję albo najbliższy organ administracji publicznej.
9. Jeżeli wędkarz złowi rybę oznakowaną i zabiera ją, ma obowiązek przesłać do zarządu okręgu PZW, na którego terenie została ona złowiona, znaczek i kilka łusek wyjętych powyżej linii bocznej ryby, podając równocześnie jej gatunek, długość i ciężar oraz miejsce, datę i godzinę połowu

**Polski Związek Wędkarski
Koło nr126 Odra**

44-362 Odra ul. Rogowska 4a

Bank Spółdzielczy Gorzyce nr r-h 56 8469 0009 0055 0345 2000 0001

🌸 Informujemy, że ze względu na nie podpisanie porozumienia z naszym Okręgiem przez Okręg Bielsko-Biała, okręgowa składka na zagospodarowanie i ochronę wód na rok 2006 uprawnia do wędkowania na wodach ogólnodostępnych Okręgów

Katowice i Częstochowa. Członkowie PZW Okręgu Katowice chcący wędkować na wodach Okręgu Bielsko-Biała - zobowiązani są do wykupienia składki okręgowej tego okręgu.

Również członkowie PZW Okręgu Bielsko-Biała wędkując na wodach Okręgu Katowice zobowiązani są do opłacenia naszych składek.

O porozumieniach zawartych z innymi Okręgami o wzajemnym honorowaniu składek, poinformujemy po ich podpisaniu.

🌸 Zarząd Okręgu mając na uwadze dobro naszych łowisk prosi wędkarzy, aby w przypadku zauważenia grupy kłusowniczej lub zastawionych narzędzi kłusowniczych na terenie łowisk PZW niezwłocznie zgłosić ten fakt pracownikowi w Biurze Okręgu - dział Ochrona Wód lub w Komendzie Państwowej Straży Rybackiej - Małopolskiej lub Śląskiej. Numery telefonów znajdują się w tabelce PONIŻEJ.

Zarząd Okręgu Katowice, Bielsko-Biała i Częstochowa postanowił:

- nadać nowe brzmienie §2 pkt.6 Regulaminu Amatorskiego Połowu Ryb PZW tj.: "obowiązkiem wędkarza jest utrzymanie czystości na swoim stanowisku wędkarskim od rozpoczęcia do zakończenia wędkowania". Zmiana ta obowiązuje na wszystkich wodach Okręgu.

. zb. Nieboczowy i Odra I i III:

- ustala się wymiar ochronny szczupaka do 50 cm
- ustala się dobowy limit połowu szczupaka na 2 sztuki

NASZA DZIAŁALNOŚĆ

Koleżanki i Koledzy w roku 2006 Koło liczyło 140 członków jest to spadek do roku 2005 o 16 członków przyczyną jest odejście części do Koła PZW1 Maja gdzie posiadają działki, oraz brak środków pieniężnych na opłacenie składek. Zarząd Koła spotkał się na 11 posiedzeniach i podjął 29 uchwał dotyczących działalności

Koledzy Herman Marcin , Zieleźnik Krystian , Kukła Marian Balcerkowski Władysław , Krakowczyk Jerzy , Porwoł Zbigniew, Chwiste Tomasz zajmujący się działem sportowym i organizacją sportową w Kole i na zewnątrz Koła należą się słowa uznania za zaangażowanie i osiągnięte wyniki

Należy podziękować zwłaszcza za zorganizowanie i pozyskanie środków na zawody z Okazji Dnia Dziecka , 'Wakacje z Wędką ' ; Ligi Śląskiej, oraz o Puchar Wójta Gminy Gorzyce ; Praca z młodzieżą w Naszym Kole przynosi efekt obecnie mamy 26 młodzieżowców zajęliśmy 11 miejsca w Konkursie Młodzieżowe Koło Roku organizowanego przez Okręg PZW Katowice.

O ile ta praca z młodzieżą będzie się nadal układać i rozwijać oraz zostanie pozyskany zbiornik dla młodzieży przy akceptacji Walnego Zebrania składam wniosek o powołanie Sekcji Młodzieżowej przy Kole nr 126Odra. Koło Nasze ściśle współpracuj z Kołem PZW Krzyżanowice ,Kołem PZW Olza, PZW Wodzi sław Śl., oraz z wędkarskimi Kołami w Czechach w dziedzinie sportu wędkarskiego.

Kol. w tym roku dzięki dotacji z Okręgu PZW Katowice w wysokości 6 382,38 zł zbiornik Łęg oń został zarybiony karpem , linem , jaziem

Odpis na zarybienie w Kole z roku 2005 zostało przeniesiony na zarybienie wiosenne,2006 dzięki dodatkowej dotacji przyznanej przez Komisję Gospodarczą przy Okręgu w wysokości 2 000 zł.

Przy każdym zarybieniu zbiornika, Łęgonia 624 lub rzeki Odry brali udział członkowie Zarządu Koła Kol. Kukła Marian , Zieleźnik Krystian , Władysław Balcerkowski Rzeka Odra gdzie jesteśmy gospodarzem została zarybiona jaziem , boleniem , szczupakiem , świnką , brzaną .

Spółeczna Straż Rybacka naszego Koła brała czynny udział w kontrolach rzeki Odry , zb. Łęg oń , Roszków, Buków 1-2 , Odry 1-3.

Z końcem roku 2006 uzyskaliśmy zgodne od RZGW na dzierżawę tzw. Łęg oń O' należy sobie zdać sprawę , że po wydzierżawieniu czekają nas pewne uwarunkowania dotyczące zakazu poruszania i łowienia ryb na całej długości linii brzegowej, ze względu na gospodarstwo rybackie , oraz własności gruntów nad samą wodą.

Dlatego ponawiam prośbę do wszystkich członków Naszego Koła oraz innych wędkarzy aby stosowali się do tablic informacyjnych , które są lub będą umieszczone na tych zbiornikach. Chcąc gospodarować na tych zbiornikach musimy współżyć z właścicielami sąsiadującymi wokół zbiornika dlatego zostały podpisane porozumienie

stron dotyczące zakazu połowu od strony stawów hodowlanych , zakazu używania sprzętu pływającego , wchodzenia na teren dzierżawy stawów hodowlanych , zobowiązujące tablicowa nie zbiornika przez PZW oraz dzierżawcę stawów hodowlanych informujących o prawach obowiązujących na całym terenie gdzie jesteśmy gospodarzami.

Dalsze porozumienia z właścicielami gruntów będą wynikały z umowy dzierżawy i będą musiały być zawarte za obopólną zgodą obu stron.

Jak każdy zauważył na zbiorniku są umieszczone beczki , które służą na śmieci , na jesień zostały 4 skradzione przez osoby zbierające złom , dlatego jest prośba aby zwracać szczególną uwagę na pozostawione śmieci, na osoby które interesują się pozostawionymi beczkami , oraz w miarę możliwości śmieci wrzucane do beczek pakować do worków lub reklamówek gdyż muszą one być ręcznie wyciągane w celu załadunku do dużych worków gdy przyjedzie śmieciarka.

Na dzień dzisiejszy Urząd Gminy Gorzyce śmieci wywozi bezpłatnie dlatego utrzymanie czystości jest bardzo ważne dla Nas wszystkich .
Jest jeszcze jedna prośba aby nadal zwracać szczególną uwagę na te osoby , które przyjeżdżają i wrywają kostkę z parkingu nad zbiornikiem , pozostawiają śmieci oraz wjeżdżają samochodem nad samą wodę co przynosi nam wszystkim szkodę.

SPORT KOŁA

PLAN ZAWODÓW

WĘDKARSKICH NA ROK 2007

15.04. 2007	–	OTWARCIE SEZONU, ZBIORNIK ŁĘGOŃ
22.04. 2007	–	MISTRZA KOŁA SENIOR-JUNIOR, ZB. ŁĘGOŃ DWIE TURY
13.05. 2007	–	PUCHAR WÓJTA GMINY, ZB ŁĘGON
23.06 .2007	–	METODA GRUNTOWA ZB ŁĘGON była /0 /, DWIE WĘDKI
23.09.2007	-	ZAKOŃCZENIE SEZONU ZB ŁĘGOŃ

WSZYSTKIE ZAWODY METODĄ SPŁAWIK

ZBIÓRKA ZAWODNIKÓW GODZ. 7-00

LOSOWANIE STANOWISK GODZ. 7-15

ZAWODY DODATKOWE ORGANIZOWANE PRZEZ KOŁO

BĘDĄ OGŁOSZONE NA TABLICY W SIEDZIBIE KOŁA ,
ORAZ NAD ZBIORNIKIEM ŁĘGOŃ.

16.12.2007– ZEBRANIE SPRAWOZDAWCZE GODZINA 10

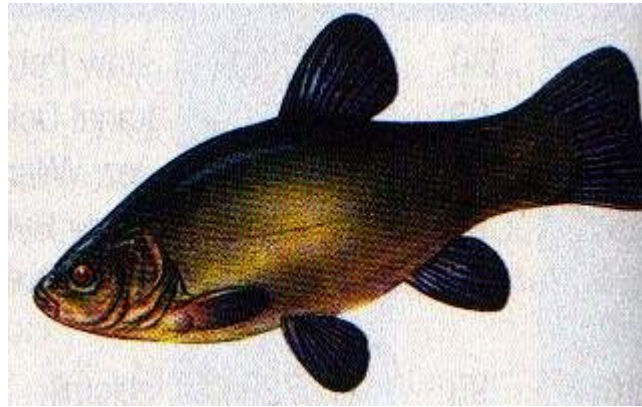
Plan pracy Koła PZW nr 126 Odra na rok 2007

1. Przyjmowanie składek od członków Koła oraz szkolenia i egzaminy na Kartę Wędkarską w miesiącu;

od m-c stycznia do końca kwietnia każdy piątek godz. 16.00 – 18.00
pozostałe miesiące roku w każdy ostatni piątek miesiąca godz. 16.00 - 18.00
2. Posiedzenia Zarządu Koła każdy ostatni piątek miesiąca godz. 18.00
3. Organizować działalność sportową na poziomie roku 2006.
4. Utrzymać pomieszczenia w Odrze na potrzeby Koła według umowy użyczenia,

oraz czynić starania o dalsze przedłużenie umowy.
5. Zarybiać zbiornik gdzie jesteśmy gospodarzem , oraz brać czynny udział przy odłowach rzeki i zarybieniach wzorem roku 2006
6. Czynić wszelkie starania w pozyskaniu wód do gospodarowania dla Koła.
7. Spłacić третią ratę pożyczki do Zarządu Okręgu zgodnie z umową.
8. Zwiększyć ochronę wód gdzie jesteśmy gospodarzem poprzez częstsze kontrole SSR Koła.
9. Utworzyć zbiornik licencyjny po uzyskaniu dzierżawy.

10. Zabudowa rynien na części budynku gdzie znajdują się pomieszczenia Koła.

DZIAŁACZE KOŁA

Zarząd Koła nr . 126 Odra

Prezes Koła

Krzysztof Zawistowski tel. kom 0695032015

Vice Prezes ds. organizacyjnych

Władysław Balcerkowski tel. kom 0600252180

Vice Prezes ds. sportu

Marcin Herman tel. kom 0502022362

Vice Prezes ds. gospodarczych

Krzysztof Zieleźnik tel. kom 0609663017

Sekretarz

Urszula.Balcerkowska tel kom 0698736038

Skarbnik

Irmgarda Zieleźnik tel kom **0695746649**

Komendant SSR

Dyscyplinarny Rzecznik Koła

Emanuel Świeczek tel. Kom 0695439054

Gospodarz

Kukła Marian tel. Kom 0606818379

Gospodarz 2

Irena Kukła

Kapitan Sportowy

Zbigniew Porwał tel. kom 0600244780

Opiekun Młodzieży

Chwistek Tomasz

Komisja Rewizyjna w składzie:

Przewodniczący

Adam Błaszczok

Z-ca Przewodniczącego

Siedlaczek Herbert

Sekretarz

Stanisław Miszczyk

Sąd Koleżeński w składzie:

Przewodniczący

Jerzy Krakowczyk

Sekretarz

Paweł Siedlaczek

Członek

Dariusz Bura

Komisja Egzaminacyjna w składzie:

Przewodniczący Jerzy Krakowczyk

Zastępca

Sekretarz

Członek Krzysztof Zawistowski

Członek Marcin Herman

Oraz ustala się terminy egzaminów i szkoleń

W miesiącach Styczeń-Luty 2007 ostatni piątek miesiąca w godzinach 16-18

W miesiącach Marzec- Kwiecień 2007r. każdy piątek miesiąca w godzinach 16-18

W miesiącach Maj- Grudzień 2007 r. ostatni piątek miesiąca w godzinach 16-18

SKŁADKI w 2007 r. w Kole PZW nr 126

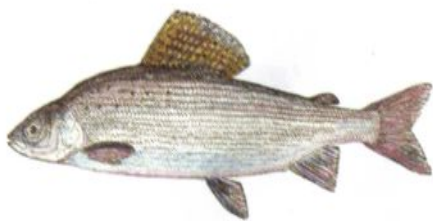
STYCZEŃ –DO KONCA KWIETNIA W KAZDY PIĄTEK MIESIACA

MAJ DO KOŃCA ROKU 2007 W KAZDY OSTATNI PIĄTEK

ZAWSZE MOZESZ DOKONAC OPŁATY U SKARBNIKA KOŁA

PANI IRMGARDY ZIELEŹNIK ODRA ul. GŁÓWNA 32

CO NIECO O NASZYCH ULUBIEŃCACH RYBY NASZYCH WÓD

LPIEŃ

(*Thymallus thymallus* L.)

RODZINA: lososiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: południowe prawobrzeżne dopływy Wisły, lewobrzeżne Odry i Łaby, większość rzek przymorskich, niektóre dopływy dolnego dorzecza Wisły i Odry, niektóre dopływy Pregoly, niektóre rzeki dorzecza Dunaju (Czarna Orawa).

SIEDLIŚKO: czyste rzeki o charakterze podgórskim, płytkie odcinki o dnie kamienistym i żwirowatym, poniżej zatopionych głazów, między krawędziami dwóch nurtów, w upalne dni nawet na bardzo bystrym prądzie.

POKARM: larwy, poczwarki i postacie dorosłe owadów (chrząskówek, jętek, widelnic i muchówek), mięczaki, skorupiaki, chrząszcze, niewielkie ilości ichty.

PRZYŃETA: sztuczne muchy suche i mokre, nimfy wspomagane skoczkiem, niewielkie obrotówki.

TECHNIKA ŁOWIENIA: 1) wędzisko muchowe 2 – 4,5 m, lekkie kolowrotek o ruchomej szpuli. Przy użyciu muchówki należy łowić z prądem wody. 2) spinning – obrotówki nr 1 – 3, które należy prowadzić powoli. Lipień posiada wysokiej jakości mięso o zapachu tymianku.

OKRES OCHRONNY: od 1 marca do 31 maja.

WYMIAR OCHRONNY: 30 cm.

LIMIT DZIENNY: 3 szt. łącznie z amurem białym, brzaną, boleniem, karpiem, pstrągiem potokowym, sandaczem i szczupakiem.

SZCZUPAK

(*Esox lucius* L.)

RODZINA: szczupakowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: zasięg występowania szczupaka jest ogromny. Obejmuje Amerykę Pn., Azję, Europę, w której nie ma go tylko na Półwyspie Iberyjskim, południu Włoch, w Dalmacji, Islandii.

SIEDLIŚKO: rzeki (z wyjątkiem potoków górskich), jeziora, stonawe wody przybrzeżne Bałtyku, stare glinianki, wyrobiska potorfowe, stawy, starorzecza, zbiorniki zaporowe. Szczupak przebywa w strefie gęsto porośniętej, w pobliżu uskoków i nierówności dna, pni drzew. W jeziorach penetruje w poszukiwaniu żeru okolice podwodnych łąk, czatuje także w partiach przydennych.

POKARM: szczupaki są drapieżcami, zjadają ryby rozmaitych gatunków (w zależności od dostępności), czasem ssaki i ptactwo wodne.

PRZYŃETA: żywe ryby, płocie, okonie i inne gatunki ryb występujących w danym zbiorniku wodnym), lub przy spinningu: blachy wahadłowe, obrotówki typu mepps, wobler i inne sztuczne przyręty szczupakowe, których obecnie jest cała gama.

TECHNIKA ŁOWIENIA: wędzisko szczupakowe do połowu na żywcą 4 – 6 m (przy połowach z brzegu) lub krótsze (przy połowach z łodzi), kolowrotek o stałej szpuli, 100 m żyłki 0,25 – 0,35 mm, spławik stały lub przelotowy w kształcie marchewki, haczyk w zależności od wielkości przyręty duży lub mniejszy, stałowy przypion lub: wędzisko spinningowe 2,2 m, kolowrotek o stałej szpuli i precyzyjnym hamulcu, 100 m żyłki 0,30 – 0,35 mm.

Mięso szczupaka jest smaczne, ma duże zalety dietetyczne, jest chude, zawiera sporo białka.

OKRES OCHRONNY: od 11 do 30/IV.

WYMIAR OCHRONNY: 45 cm.

LIMIT DZIENNY: 3 sztuki łącznie z amurem białym, boleniem, brzaną, karpiem, lipieniem, pstrągiem potokowym i sandaczem.

TROĆ WĘDROWNA

(*Salmo trutta trutta m. trutta* L.)

RODZINA: lososiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: w Polsce występuje w Bałtyku wzdłuż wybrzeży, w rzekach Pomorza – Redzie, Parsęcie, Słupii, Łupawie, Lebie, w Warcie do wysokości Poznania, w Wiśle do okolic zapor w Włodawku.

SIEDLIŚKO: troć jest rybą dwuśrodowiskową. Pierwszy okres życia spędza w wodzie słodkiej w rzekach i potokach o żwirowatym dnie i chłodnej wodzie. Drugi okres życia spędza w morzu. Po osiągnięciu zdolności do rozrodu wędruje w górę macierzystych rzek na tarło.

POKARM: młode trocie zjadają faunę denną, larwy owadów, jętki, widelnice, chrząskówek, kielce, dżdżownice. Większe żywią się rybami, w morzu zjadają planktonowe skorupiaki, faunę powietrzną, szczyty, śledzie, ciemiki, czasem dorsze.

PRZYŃETA: specjalne błyski trociowe, matowosrebrne obrotówki lub wahadłówki, wobler, sztuczne muchy suche (w lecie) i mokre (zimą, wiosną), streamery.

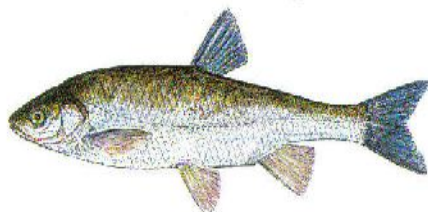
TECHNIKA ŁOWIENIA: zestaw spinningowy – sztywne, mocne ale lekkie wędzisko 3 – 4 m, kolowrotek z nieruchomą szpulą i przekładnią ślimakową, 100 m żyłki 0,25 – 0,30 mm. Rzadziej łowi się troć na wędkę muchową (ok. 4 m).

Troć jest ceniona na równi z lososiem i w obrocie handlowym jest z nim utożsamiana. Obie ryby są sprzedawane pod jedną nazwą "losos".

OKRES OCHRONNY: w Wiśle i jej dopływach powyżej zapor w Włodawku od 1X do 31XII, w pozostałym okresie zakaz połowu w czwartki, piątki, soboty i niedziele; w Wiśle do zapor w Włodawku do ujścia od 1XII do końca II; od 1III do 31VIII zakaz połowu w piątki, soboty i niedziele. W pozostałych rzekach od 1X do 31XII.

WYMIAR OCHRONNY: 35 cm

LIMIT DZIENNY: 2 sztuki łącznie z trocią jeziorową i lososiem.

KLEŃ

(*Leuciscus cephalus* L.)

RODZINA: karpiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: Karpackie dopływy Wisły i jej górny bieg, górna i środkowa Warta, górna Nysa Kłodzka, rzeki Pomorza Zachodniego, zlewiska Łyny, Strawy, ogrzane wody elektrowni Koźminec i Ścawina, wody kurkielec.

SIEDLIŚKO: wody szybko płynące o dnie żwirowatym, poniżej zatopionych głazów, w rozkwitaniach nurtu, przy ujściu małych dopływów lub kanałów, zwłaszcza z wysokimi brzożami między korzeniami drzew, jeziora, glinianki, zbiorniki zaporowe, stawy.

POKARM: mięczaki, skąpoczułki, rikienie, skorupiaki, żaby, larwy owadów, gliny, nasiona, drobne owoce.

PRZYŃETA: żywco, koniki polne i inne sezonowe owady, czerwone i białe robaki, małe żaby, owoce.

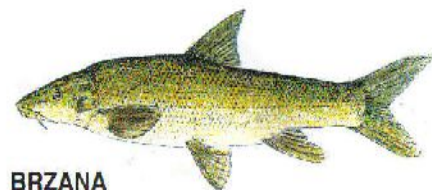
TECHNIKA ŁOWIENIA: długie wędzisko do 6 m, kolowrotek o stałej szpuli, żyłka 0,20 mm. Kleń jest bardzo ostrożny i płochliwy, należy unikać gwałtownych ruchów. Przyręty powinna być mocno podciągana a nawet może łączyć się po dnie.

Mięso kłania jest niesmaczne, wędziste i odcisłe co wyrażają emocje związane z połowem.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: 25 cm.

LIMIT DZIENNY: 10 sztuk z jadem.

BRZANA

(*Barbus barbus* L.)

RODZINA: karpiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: Wisła aż do dolnego biegu i jej podkarpackie dopływy: Pilica, Szura, Brda, Drwęca; brzana bywa spotykana w Bugu, Narwi, Warcie, Nysie Kłodzkiej, Bobrze, Nysie Łużyckiej; Pasłęce, Drawie, Gwddzie i Welnie.

SIEDLIŚKO: środkowe białe dużych, szybko płynących rzek o dnie kamienistym, żwirowatym lub piaszczysto-kamienistym, okolice podwodnych progów, głazów, wnek brzożowych, jam wymytych przez wodę w czasie przypływów; ujścia większych dopływów.

POKARM: larwy owadów wodnych; muchówek, chrząskówek, jętek, widelnic, skorupiaki, kielce, skąpoczułki, mięczaki, ika innych gatunków, drobne ryby.

PRZYŃETA NATURALNA: rosółki, gnojaki w pęczkach, dżdżownice kopane, martwe ryby, gotowana kukurydza, groch, pecak, żółty ser, makaron, białe robaki.

PRZYŃETA SZTUCZNA: nimfa imitująca larwy chrząskówek, wobler (imitacja kielbki).

TECHNIKA ŁOWIENIA:

a) zestaw gruntowy – najpopularniejszy; wędzisko 2,7 – 3,5 m, kolowrotek z nieruchomą szpulą i precyzyjnie regulowanym hamulcem, 100 m żyłki 0,30 – 0,35 mm, ciężki przelotowy obrotowy ciężarek,

b) wędkę muchową (w rzekach górskich),

c) spinning – stosowany najrzadziej.

Przy połowie brzana należy unikać siłowego połowienia, wędzisko trzymać wysoko uniesione.

UWAGA: w okresie tarła (maj, czerwiec) mięso i kora brzana są trujące.

OKRES OCHRONNY: od 11 do 30/VI.

WYMIAR OCHRONNY: 40 cm.

LIMIT DZIENNY: 3 szt. łącznie z amurem białym, boleniem, karpiem, lipieniem, pstrągiem potokowym, sandaczem i szczupakiem.

WĘGORZ

(*Anguilla anguilla* L.)

RODZINA: węgorzowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: W Polsce węgorz zasiedla niemal wszystkie większe zbiorniki wodne i rzeki z wyjątkiem chłodnych wód w rejonach górskich. Jest rybą wędrującą pomiędzy wodami śródlądowymi a morzem. Tarliska węgorza europejskiego znajdują się na Morzu Sargassowym (Ocean Atlantycki) w zasięgu prądu antylejkiego.

SIEDLIŚKO: w okresie osiadłego trybu życia węgorz wybiera ciepłe wody stojące lub wolno płynące z dużą ilością osadów dennych. Zguzdając się w mulu, unika światła, żeruje nocą. Wędrują również w nocy.

Wybiera zacienione kryjówki przy zatopionych priłach, palach wodnych w dno, głazach, w okolicach porośniętych grzałkami i grzybieniami.

POKARM: larwy owadów, skorupaki, ryby (płoc, ukłoj), jaja ryb, mięczaki, reki szlachetne.

PRZYŃETA: czerwone robaki, rosółki, żywa lub świeżo zabite ryby, kawałki wędliny.

TECHNIKA ŁOWIENIA: mocne gruntowe wędzisko 2,5 – 4,5 m, stary kolowrotek, 100 m żyłki 0,25 – 0,40 mm, haczyk z uszczelnieniem. Ryba na przyręty powinna być założona na haczyk za pyszczek. Łowiny metodą gruntową ze spławikiem lub bez (dobrym do wielkości przyręty).

Uwaga: krew węgorza zawiera składniki szkodliwe dla serca i układu nerwowego człowieka.

Węgorz ma delikatną, bardzo smaczną mięso. Jest wysoko ceniony zarówno w Polsce jak i za granicą, szczególnie w postaci wędzona.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: 40 cm.

LIMIT DZIENNY: 4 sztuki łącznie z ślą i linem.

KARP SAZAN – odmiana dzika
(*Cyprinus carpio* L.)

RODZINA: karpowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: występuje niemal we wszystkich strefach klimatycznych, występuje w całej Europie, Azji, hodowany jest w Ameryce Pn., Afryce i Australii.

SIEDLISKO: stawy, jeziora nizinne, rzeki; w okresie cieplejszym występuje w płytkich, przybrzeżnych wodach, w okresie chłodniejszym żywi się nad dnem penetrując muł.

POKARM: larwy ochotkowatych i innych owadów, skąposzczęty, ślimaki, pijawki, wodopójki, glony, nasiona roślin strączkowych, zbożowych.

PRZYNETA: kulki proteinowe, ziemniaki, ciasto chlebowe z miodem, gotowany bób i kukurydza, ciasto piernikowe, białe i czerwone robaczki, roślinki, parzona pszenica, larwy, ślimaki.

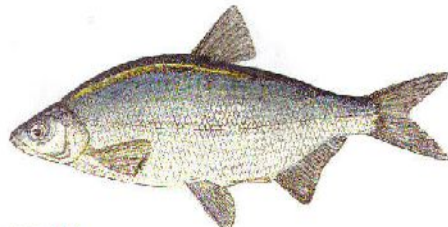
TECHNIKA ŁOWIENIA: wędzisko pełne, mocne 3,5 – 6 m, ewentualnie spodziane – carbon carp od 3 do 3,60 m, kołowrotek o stałej szpulii i precyzyjnym hamulcu, co najmniej 150 m żyłki 0,35 – 0,40, haczyki kute pojedynczo od 1 – 5 i ostrzu dogiętym do środka lub kotwice 8. Karpie łowi się różnymi metodami: gruntówki ze spławikiem lub bez, powierzchniową, włośnową, na sprężynie.

Sazan, silniejszy i bardziej żywotny niż karp udomowiony, dostarcza przy pokarmach sportowych dużo więcej emocji.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: 90 cm (nie dotyczy rzek).

LIMIT DZIENNY: 3 sztuki łącznie z amurem białym, bolaniem, brzaną, lipieniem, pszczakiem potokowym, szczupakiem i sandaczem.

CERTA
(*Vimba vimba* L.)

RODZINA: karpowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: dorzecza Wisły, Odry, rzeki Pomorza Zachodniego, Zalew Szczeciński i Wiśłany, wybrzeża Bałtyku.

SIEDLISKO: certa jest rybą półwędrowną, wędrującą pomiędzy wodami słodkowodnymi, na przykład zatokami morskimi a rzeką. Trzyma się wód zatokowych blisko brzegów, wędrując w górę rzeki. Na wiosnę przebywa w miejscach o dnie żwirowo-kamienistym lub piaszczystym, latem i jesienią w głębszych partiach wód o dnie mulistym.

POKARM: plankton roślinny, zooplankton, larwy owadów, włośniki, maizorączki, ślimaki, wieloszczęty, małże. W rzekach – larwy owadów, nasiona, pestki, szorstki roślinny niesione z prądem wody.

PRZYNETA: latem pochochodzenia roślinnego (np. pszenka, parzona pszenica, ciasto), wiosną i jesienią pochodzenia zwierzęcego (np. pęczak, parzona pszenka, ciasto), kawałki roślinek, czerwone robaki).

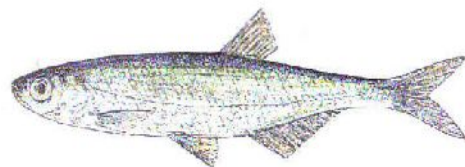
TECHNIKA ŁOWIENIA: długo, lekkie wędzisko, kołowrotek o stałej szpulii, 100 m żyłki 0,18 – 0,14 mm, bardzo czuły spławik, haczyk 12 – 14 dostosowany do przynęty. Metoda połowu – przepływanka (ze spławikiem, z przytzymywaniem, odległosłowa).

Certa jest zaliczana do gatunków cennych ze względu na wysokie walory smakowe mięsa (zwłaszcza jako ryba wędzona na ciepło).

OKRES OCHRONNY: w Wiśle od zapory we Włodawie do ujścia od 1 IX do 30 XI, w Wiśle powyżej zapory i w pozostałych rzekach od 1 I do 30 VI.

WYMIAR OCHRONNY: 80 cm.

LIMIT DZIENNY: 5 sztuk łącznie ze świnia.

UKLEJA
(*Alburnus alburnus* L.)

RODZINA: karpowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: w Polsce występuje zarówno w rzekach jak i jeziorach; wszędzie jest bardzo pospolita. Nie stwierdzono ukończenia nie w wodach tatrzańskich i świętokrzyskich.

SIEDLISKO: często przebywa w okolicach przystani, pomostów, budowli wodnych. Uciekając przed drapieżnikami lub chwytając owady wyskakuje nad powierzchnię wody. W jeziorach zasiedla stromą przybrzeżną i strefę wolnej wody.

POKARM: larwy ochotkowatych, opadające na powierzchnię wody owady, największe osobniki żywią się również małżami.

PRZYNETA: białe robaki, larwy ochotki, ciasto, owady, ew. sztuczna mączka. **TECHNIKA ŁOWIENIA:** bardzo lekkie, sztywne wędzisko, cienka żyłka 0,06 – 0,10 mm, mały spławik do połowów powierzchniowych. Ukłój łowimy metodą przepływanki lub na mączkiewkę.

Ukleja osiąga niewielkie rozmiary (do 20 cm), ma gorzkawe mięso. W wędkarstwie stanowi atrakcyjną przynętę na ryby drapieżne.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: 5 kg.

BRZANKA
(*Barbus polonica* H.)

RODZINA: karpowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: górna Wisła i jej karpackie dopływy, dorzecze Sanu, zlewisko Nidy w górach Świętokrzyskich, Pilica pod Nowym Młostem, Bystrzyca pod Lublinem i Wolica pod Krasnymstawem.

SIEDLISKO: górne biegi rzek o dużym spadku, o podłożu kamiennym i żwirowatym.

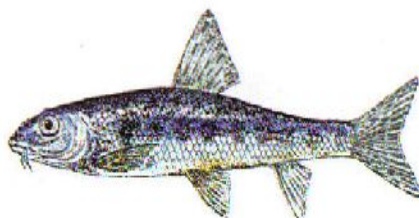
POKARM: larwy chrząszków, jętek, chrząszczy; w sierpniu także ślimaki i kielże.

PRZYNETA: larwy chrząszków, ochotki, białe i czerwone robaki. **TECHNIKA ŁOWIENIA:** zestaw gruntowy (jak przy połowie brzany), przepływanka – zestaw splaya swobodnie do czasu osiągnięcia kresu przez wysuniętą żyłkę. Potem należy wyolgnąć wędkę, i zarzucić ją ponownie nie dopuszczając do "smuzenia się żyłki lub spławika po wodzie".

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: 20 cm.

LIMIT DZIENNY: 5 kg.

KIEŁB
(*Gobio gobio* L.)

RODZINA: karpowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: na terenie całej Polski, w całej Europie z wyjątkiem części Hiszpanii, południowych Włoch, Grecji i północnej Skandynawii.

SIEDLISKO: rzeki, wody stojące, stanowiska o czystej wodzie, dnie piaszczystym lub żwirowatym na pływach z dala od silnego prądu wody.

POKARM: larwy ochotkowatych i jętek, chrząszki, drobne skorupiaki, szczątki roślin. Kielb pobiera pokarm prawie wyłącznie z dna.

PRZYNETA: larwy ochotki i chrząszki, białe i czerwone robaki (całe lub w kawałkach).

TECHNIKA ŁOWIENIA: lekkie wędzisko 3 – 4 m, żyłka 0,10 mm, nieduży spławik. Kielb łowi się z gruntu, zacząć należy natychmiast po zatopieniu spławika.

W Polsce kielb jest pokarmiany głównie jako przynęta dla ryb drapieżnych. We Francji jego bardzo smaczne mięso jest wysoko cenione.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: 5 kg.

Kielb Kesslera i białopłetwy pod całkowitą ochroną.

WZDRĘGA
(*Scardinius erythrophthalmus* L.)

RODZINA: karpowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: w Polsce wszędzie pospolita, w Europie również, z wyjątkiem Islandii, Skandynawii, Grecji i półwyspu Iberyjskiego.

SIEDLISKO: zasiedla spokojne wody; często spotykana w dolnym biegu rzek, w stamowcach, zaleszonych odnogach. Występuje w strefie brzegowej jezior, stawach, zbiornikach zapornych. W upalne dni w niewielkich ławicach żeruje przy samej powierzchni wody.

POKARM: miękkie pokarmy roślinne, opadające z powietrza owady.

PRZYNETA: kasza, ciasto, chleb, białe i czerwone robaki.

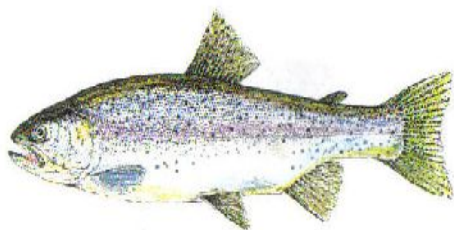
TECHNIKA ŁOWIENIA: lekkie wędzisko 3,5 – 5,5 m, kołowrotek o ruchomej szpulii, 50 m żyłki 0,1 – 0,2 mm, delikatny, czuły spławik (raczej krótki), niewielki haczyk 10 – 16.

Mięso wzdregi jest jeszcze bardziej ościste i mniej smaczne niż płoci. Mimo to wzdregę ceni się za użyciem wędkarzy ze względu na łatwość brania przynęty, opór stawiany przy holowaniu i atrakcyjny wygląd.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: 15 cm.

LIMIT DZIENNY: 5 kg.

PSTRĄG TĘCZOWY

(*Salmo gairdneri* R.)

RODZINA: łososiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: wsiedlony z Ameryki Północnej do Europy na przełomie XIX i XX w. w Polsce – zasięg występowania tj. pstrąg potokowy.

SIEDLIŚKO: rzeki i potoki z czystą, chłodną i dobrze natlenioną wodą o dnie żwirowym lub kamienistym, można je spotkać również w jeziorach lub morzu.

POKARM: fauna denna (głównie kielże), owady (chrząski, jętki, larwy ważek), ślimaki, małże, dżdżownice, drobne ryby (także pstrągi), żaby, myszy.

PRZYNETA: sztuczna mączka, wobler, błyski wahadłowe (zw. obrotowe).

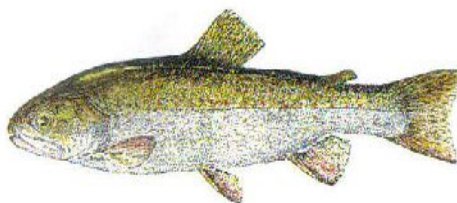
TECHNIKA ŁOWIENIA: wędko łososiowe od 2 – 4,5 m, kołowrotek o ruchomej szpuli z co najmniej 100 m zapasem żyłki o grubości od 0,20 – 0,30 mm, zestaw spinningowy.

Pstrąg tęczowy stanowi cenne trofeum wędkarskie ze względu na swą siłę, walorystykę, a także wartość smakową.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: 4 szt. z pstrągiem źródłanym.

PSTRĄG ŹRÓDLANY

(*Stedidius fontinalis* M.)

RODZINA: łososiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: podobnie jak pstrąg tęczowy wsiedlony z Ameryki Północnej, do Polski został sprowadzony pod koniec XIX w. hodowany w kilku obiektach zarzybiennych na Pomorzu i w Beskidach, wsiedlony do Morskiego Oka, górnych dopływów Wisły, drobnych dopływów Warty w okolicach Biedruska.

SIEDLIŚKO: czyste, chłodne, dobrze natlenione strumienie o temperaturze wody poniżej 20°C.

POKARM: fauna denna (głównie kielże), owady (chrząski, jętki, larwy ważek), ślimaki, małże, dżdżownice, drobne ryby (także pstrągi), żaby, myszy.

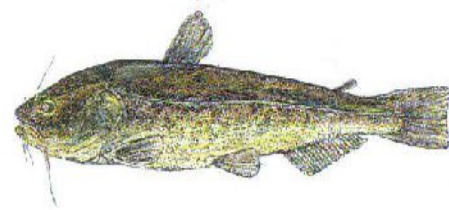
PRZYNETA: sztuczna mączka, wobler, błyski wahadłowe (zw. obrotowe).

TECHNIKA ŁOWIENIA: wędko łososiowe od 2 – 4,5 m, kołowrotek o ruchomej szpuli z co najmniej 100 m zapasem żyłki o grubości od 0,20 – 0,30 mm, zestaw spinningowy. Brak informacji, aby w Polsce gdziekolwiek występowała samodzielną populacją pstrąga źródłanego. Może tworzyć nieplodne krzyżówki z pstrągiem potokowym.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: 4 szt. łącznie z pstrągiem tęczowym.

SUMIK KARŁOWATY

(*Ictalurus nebulosus leuciscus*)

RODZINA: sumikowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: w XVIII w. wsiedlony z Ameryki Pn. do Europy, w Polsce hodowany w stawach skąd przetrwał się do rzek i jezior. Pojezierza Pomorskiego, Mazurskiego, Łęczyńskiego-Włodawskiego, Niziny Wielkopolsko-Kujawsko-Mazowieckiej, Wyżyny Małopolskiej i Lubelskiej oraz Beskidu Wschodniego.

SIEDLIŚKO: wody stojące, sławy, jeziora, wolne płynące rzeki o mulistym dnie porośniętym roślinnością. Sumik przebywa na głębokości do 1 m, na pływaczach wśród przybrzeżnych roślin.

POKARM: plankton zwierzęcy, larwy muchówek, skorupiaki, mięczaki, glony, ikra, narybek, drobne ryby.

PRZYNETA: larwy owadów, ciasta, czerwone robaki, rosołki.

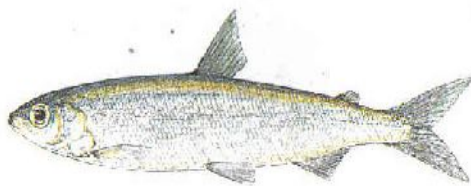
TECHNIKA ŁOWIENIA: wędko gruntowe bez przelotek, żyłka 0,15 mm, średniej wielkości spławik (należy tak ustawić spławik, aby przynęta leżała na dnie). Sumik jest rybą o dużej żarłoczości, natychmiast zatapia się, przynętę poryka głęboko.

W Ameryce Pn. sumik hoduje się ze względu na smaczne mięso. W Polsce ze względu na osiąganą małą rozmiarowość inkulowany jest jako "chwast" rybi. Wyważyłony z małym sumem, (Sumik ma 4 pary wąsów, sum – 3 pary).

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: 5 kg.

SIELAWA

(*Coregonus albus* L.)

RODZINA: łososiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: w Polsce granica występowania sielawy pokrywa się z zasięgiem ostatniego zlodowacenia. Zasięga ok. 400 jezior na Pomorzu i Mazurach.

SIEDLIŚKO: zamieszkuje chłodne, dobrze natlenione głębokie jeziora o głębokości ponad 20 m, twardym dnie, piaszczystym w partiach brzegowych, słabo rozwiniętej roślinności wynurzonej i ubogiej, występującej wąskim pasem roślinności zanurzonej. Ławice sielaw przebywają w ciągu dnia w zaciemnionej strefie wody, po zmroku przemieszczają się ku powierzchni na żerowanie; najintensywniej żerują w czerwcu i lipcu.

POKARM: głównie zooplankton, rzadziej (głównie w lecie) wioślarki.

PRZYNETA; TECHNIKA ŁOWIENIA: Sielawy raczej nie łowi się na wędkę; jedyne metody, która przynosi rezultaty jest połów na nymfy przy użyciu delikatnej wędkę muchowej.

Sielawa ma białe, białociste, bardzo smaczne mięso o średniej zawartości tłuszczu, jest rybą poszukiwaną na rynku.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: 18 cm.

LIMIT DZIENNY: 5 kg.

OKOŃ

(*Perca fluviatilis* L.)

RODZINA: okoniowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: w Polsce należy do najpospolitszych gatunków zasiedlając niemal wszystkie zbiorniki wodne na terenie całego kraju.

SIEDLIŚKO: wszystkie typy jezior, sławy, torfianki, rzeki na całej ich długości, nawet wody słonawe. W jeziorach występuje w strefie przybrzeżnej, wypływa też w strefie wolnej wody. W rzekach – najczęściej występuje w ciekach o wolnym przepływie i słabym spadku.

POKARM: fauna bezkręgową – wioślarki, widłonogi, puziarki i larwy ochotkowatych, jętek, ważek, chrząskówek, skąposzczety, oścozki, kielże, drobne ryby, narybek i ikra (także własnego gatunku), żaby, rak przegrywany. Okoń w odżywianiu przystosowuje się do okoliczności.

PRZYNETA: mała ukleja, kielba, stynki (zwykle do 5 cm), kijanki, białe i czerwone robaki, obrotówki, szluzowate rosołki, wobler.

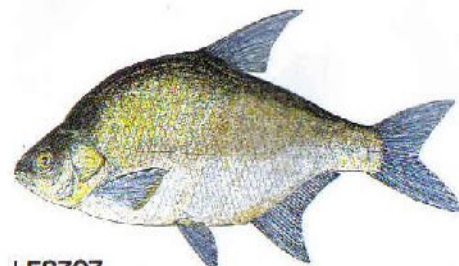
TECHNIKA ŁOWIENIA: zestaw gruntowy ze spławikiem antenowym, dobrze widocznym, spinning.

Mięso okonia jest bardzo smaczne, cenione przez konsumentów.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: 5 kg.

LESZCZ

(*Abramis brama* L.)

RODZINA: karpiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: jeziora, nizinne rzeki, zbiorniki zaporowe całej Europy z wyjątkiem półwyspu Apenińskiego i Pirenejskiego.

SIEDLIŚKO: w jeziorach tzw. leszczowych o głębokości 12 – 20 m dnie pokrytym większą ilością mułu, o rozwiniętej roślinności wynurzonej i zanurzonej (rozległe podwodne łąki). Dorosłe leszcze żerują przy dnie w głębszych częściach jeziora, penetrując warstwy mułu, w rzekach przemieszczają się pomiędzy odcinkami nizinnymi dolnego biegu a wysłodzonym ujściem, także poniżej czynnych zapór.

POKARM: larwy owadów, skorupiaki, skąposzczety, mięczaki, fragmenty roślin.

PRZYNETA: czerwone i białe robaki, ciasto ze świeżego chleba, ciasto z dodatkiem larw ochotki i zapachem czosnku, perzona pszenica.

TECHNIKA ŁOWIENIA: wędko do połowu z brzoğu – 4,5 – 5 m, 2,5 – 3 m do połowu z łodzi, kołowrotek o słabej szpuli z zapasem 100 m żyłki 0,15 – 0,25 mm, przelotowy ciężarek. Leszcza można łowić gruntową ze spławikiem lub bez, metodą przapływarki, z przytrzymywaniem; należy pamiętać aby przynęta leżała na dnie.

Mięso leszcza ma dużą wartość odżywczą, zawiera znaczne ilości białka i tłuszczu.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: nie ma.

KARAŚ

(*Carassius auratus*)

RODZINA: karpiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: w rzekach całej Polski i zbiornikach wodnych z wyjątkiem szybko płynących potoków i zbiorników górskich.

SIEDLIŚKO: płytkie, zarastające roślinnością zbiorniki wodne, wypłone części dużych jezior, małe, ciepłe jeziora z dużą ilością zanurzonych roślin.

POKARM: wioślarki, larwy ochotki, jętki, wodopójki, mięczaki, plankton, pokarm młninny. Karaś jest rybą wszystkożerną.

PRZYNETA: pływające czerwone robaki lub podwójne białe, ciasta, ziemniaki, kukurydza.

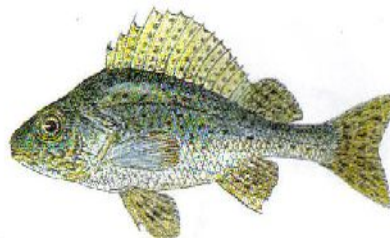
TECHNIKA ŁOWIENIA: lekkie, srebrzyste wędzisko 3 – 4 m żyłka 0,12 – 0,20 mm, czuły spławik, haczyk 10 – 13. Po częściowym przynięciu spławika przez rybę należy zacinać. Wskazane jest kalkulacyjne nęcenie twisła przy pomocy nawozu z czerwonymi robakami, białych robaków, chleba.

Karaś pomimo dużej ilości koci międzyimiśniowych, cieszy się dużym zainteresowaniem ze względu na smaczne i zdrowe mięso.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: nie ma.

JAZGARZ

(*Cyanocephalus cyaneus* L.)

RODZINA: okoniowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: w Polsce jazgarz jest pospolity na całym obszarze.

SIEDLIŚKO: jazgarz należy do gatunków lubiących wody stojące, zamieszkuje jeziora, zbiorniki zaporowe, zalewy morskie, także w niewielkich ilościach rzeki i starorzecza. W jeziorach dorosłe jazgarze zamieszkują pnie brzegowe i przybrzeżne.

POKARM: larwy ochotkowatych, wioślarki, małżoraczki, wodopójki, wioślarki, larwy osłódek, kielbki, pławki, larwy wazek, także ikra i wyłęg ryb.

PRZYNETA: larwy ochotki, osłódek, białe robaki, larwy chruszcika, jętki, czerwona pasta syntetyczna.

TECHNIKA ŁOWIENIA: wędzisko bambusowe lub z włókna szklanego ok. 4 m, grubość żyłki – bez znaczenia, lekki, delikatny spławik, w wodach stojących przynęta umieszczona na dnie lub tuż nad nim, w rzecach – zgodnie z zasadami przynętki.

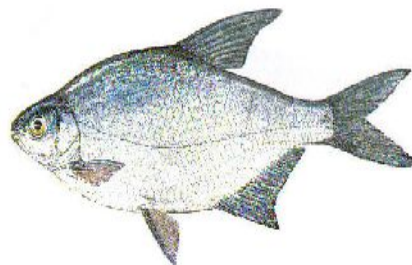
UWAGA: przed wyjmowaniem haczyka należy złożyć pletwy jazgarza chroniąc je przed skaleczeniem o ostre promienie pletwy grzbietowej i kolce pletw bocznych i pletwy ogonowej.

W Polsce jazgarze najczęściej są łowione przypadkowo, traktowane jako "obwast" – efekt przyłówów. W Niemczech są uznane i cenione ze względu na delikatne i tłuste mięso.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: 5 kg.

KRAP

(*Rivipeternia L.*)

RODZINA: karpiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: od wód przybrzeżnych Morza Bałtyckiego do podgórskich potoków.

SIEDLIŚKO: strefa brzegowa jezior, otwarte i zamknięte zastoliska rzek, strefa przybrzeżna zalewów i zatok morskich, rzeki, zbiorniki zaporowe.

POKARM: larwy i poczwarki owadów, drobne ślimaki, skąposzczęty, skorupki planktonowe, szczątki roślin, jaja i drobny narybek.

PRZYNETA: kasza, ciasto, chleb, białe i czerwone robaki, larwy ochotki.

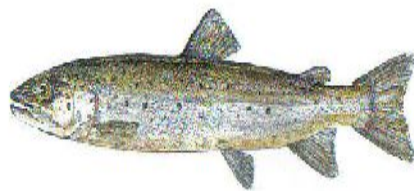
TECHNIKA ŁOWIENIA: lekkie, delikatne wędzisko 4 – 6 m, cienka żyłka 0,15 – 0,20 mm, kotwówek z ruchomą szpulą, lekkie o dużym przełożeniu, haczyki z topolką od 10 do 18, czuły spławik. Zacinać należy przy najmniejszym dgnięciu spławika. Przynęta musi być świeża.

Krap ma ośdost, suche i niesmaczne mięso, najczęściej jest chwytny jako przyłów.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: nie ma.

GŁOWACICA

(*Ecklonia L.*)

RODZINA: łososiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: Czarne Orawa, Lipnica, Syhla, Zubrzyca, Czadeczka, Poprad, Dunajec, San, Raba, Skawa, Sola, Nysa Kłodzka, Bóbr, Gwda.

SIEDLIŚKO: duże, głębokie, czyste podgórskie rzeki w odcinkach o dnie żwirowym, wartkim prądzie w rejonach poniżej naturalnych progów, wodospadów, przy ujściach potoków, w sąsiedztwie dużych głazów, ze zwalonymi drzewami.

POKARM: początkowo larwy owadów (ochotkowate, widelnice, jętki, chruszciki), kolczo, robaki; później ryby: świnki, brzanki, kielbie, ukleje, klenie, płoce, brzany, nawet pstrągi, lipienie i szczupaki (5 – 35 cm).

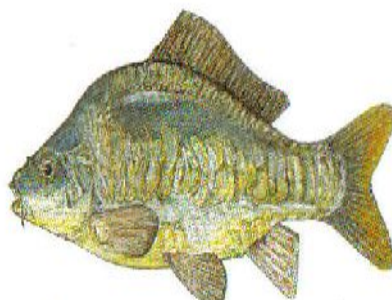
PRZYNETA: duże streamery, błyski obrotowe i wahadłowe, woblerki przypominające pokarm naturalny (j.w.).

TECHNIKA ŁOWIENIA: metoda muchowa z dużymi streamerami, metoda spinningowa – stosunkowo słaby młot wędzisko, żyłka 0,40 – 0,50 mm lub grubszą, woblerki 10 – 12 cm ze sterem głębokociowym i kolwiczą przyczepioną na grzbiecie. Głowacica dysponuje bardzo dużą siłą.

OKRES OCHRONNY: od 1.III do 31.V

WYMIAR OCHRONNY: 70 cm.

LIMIT DZIENNY: 1 sztuka tygodniowo.

KARP – odmiana udomowiona

(*Cyprinus carpio* L.)

RODZINA: karpiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: występuje niemal we wszystkich strefach klimatycznych, występuje w całej Europie, Azji, hodowany jest w Ameryce Pn., Afryce i Australii.

SIEDLIŚKO: stawy, jeziora nizinne, rzeki, w okresie cieplejszym występuje w płytkich, przybrzeżnych wodach, w okresie chłodniejszym żywi się nad nim penetrując mul.

POKARM: larwy ochotkowatych i innych owadów, skąposzczęty, ślimaki, pławki, wodopójki, glony, nasiona roślin strączkowych, zbożowych.

PRZYNETA: kulki proteinowe, ziemniaki, ciasto chlebowe z miodem, gotowany hoh i kukurydza, ciasto piernikowe, białe i czerwone robaczki, rosółki, parzona pszenica, larwy, ślimaki.

TECHNIKA ŁOWIENIA: wędzisko pełne, mocne 3,5 – 6 m, ewentualnie spojalne – carbon carp od 3 do 3,60 m, kotwówek o stałej szpul i precyzyjnym hamulcu, co najmniej 150 m żyłki 0,35 – 0,40 mm, haczyki kuto pojedynczo od 1 – 5 i uszku długiym do środka lub kolwicz 6.

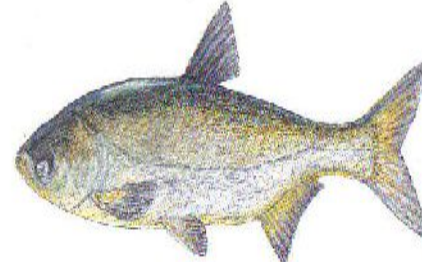
Karpi łowi się różnymi metodami: gruntdki ze spławikiem lub bez, powierzchniową, włosową, na sprężynie.

Walory smakowe, oczywiście i dietetyczne karpi są powszechnie znane.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: 30 cm (nie dotyczy rzek)

LIMIT DZIENNY: 3 sztuki łącznie z: amurem białym, boloniem, brzaną, lipieniem, pstrągiem potokowym, szczupakiem i sandaczem.

TÓŁPYGA BIAŁA

(*Hyphalobichthys medius* Vol.)

RODZINA: karpiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: naturalny zasięg występowania tółpygi pokrywa się z zasięgiem amura białego. Do Polski wprowadzona w 1904 r. Liczne występuje w jeziorach Wielkopolski, jeziorach i stawach konińskich, także w niektórych jeziorach Pojezierza Mazurskiego.

SIEDLIŚKO: tółpyga zamieszkuje rzeki nizinne i łączące się z nimi kanały, w Polsce zbiorniki wodne, jeziora, stawy. Dobrze znosi niską temperaturę podczas zimowania, w okresie od wiosny do jesieni przeżywa w ciepłych wodach (do 34°C) o stosunkowo niskiej zawartości tlenku i obfitości fitoplanktonu, zooplanktonu.

POKARM: plankton roślinny, plankton zwierzęcy.

PRZYNETA: parzona pszenica, pęczak, drobne larwy owadów (ochotkowatych).

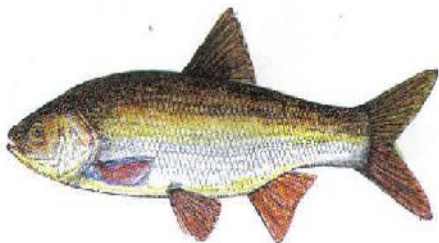
TECHNIKA ŁOWIENIA: zestaw gruntowy: wędzisko karpiowe 2,7 – 3,2 m, multiplikator, co najmniej 100 m żyłki o grubości od 0,35 mm, małe haczyki dnośczone do przynęty.

Mięso tółpygi białej (podobne jak amura) jest bardzo smaczne.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: 5 kg, jeśli złapana tółpyga ma więcej niż 5 kg – 1 sztuka.

JAZ

(*Lepiscus idus* L.)

RODZINA: karpowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: dorzecza Wisły i Odry, Zalew Szczeciński i Wiślan, większe jeziora mazurskie.

SIEDLISKO: rzeki o niedużym prądzie o dnie piaszczystym, mułowym lub kamienistym z dużą ilością zanurzonych roślin; okolice zakol i starorzeczy, między korzeniami nadbrzeżnych drzew; kanały melioracyjne połączone z rzekami, zbiorniki zaporowe, słone ujęcia rzek, wysłodzone zatoki morakie. Przebywa w czystej i zimnej wodzie.

POKARM: rośliny, larwy owadów, (chrząszczyki, muchówki, jętek, widelnice), skorupiaki (ośliczka), mięczaki, małe rytki.

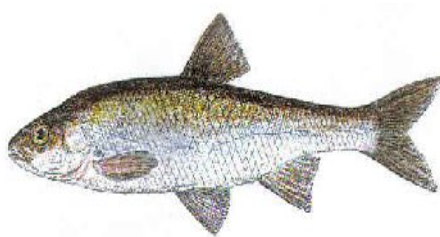
PRZYNETA: rosółki, czerwone robaki, pławki, szlucowa mucha (przed deszczem).

TECHNIKA ŁOWIENIA: zestaw gruntowy, mocne wędzisko lub zwykła gruntówka 2,2 – 3,5 m, 100 m żyłki 0,15 – 0,25; kołowrotek o stałej szpul. Można posłużyć się metodą gruntówki ze spławikiem lub bez, przepływanką; używając szlucowej muchy łowimy na dotyk kładąc przynętę na powierzchni wody w pobliżu brzegu pod zwisającymi gałęziami. Jaz najlepiej bierze po zmierzchu.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: 25 cm.

LIMIT DZIENNY: 10 sztuk wraz z kleniem.

JELEC

(*Lepiscus leuciscus* L.)

RODZINA: karpowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: wody śródlądowe Wisły, Odry i ich dorzeczy, rzeki pomorskie i mazurskie; zalewy nadbrzeżne.

SIEDLISKO: główny nurt rzek o czystych wodach, dnie płaskim i w zwirowatym. Jelec unika miejsc zarośniętych, przebywa na mieliznach i w niezbyt głębokich zatokach.

POKARM: larwy owadów wodnych (jętek, komarów, muchówek), bezkręgową faunę dnie, jajki innych gatunków ryb rzecznych, rośliny.

PRZYNETA: larwy chrząszczy, białe robaki, owady, płaski, pępek, ziarna zbóż.

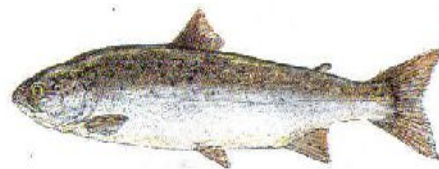
TECHNIKA ŁOWIENIA: lekkie wędzisko 3,5 – 5 m, cienka żyłka 0,15 mm, małe haczyki, czuły spławik. Jelec powinno się łowić na dotyk (na owady) lub tuż pod powierzchnią.

Mięso jelca jest suche i ościste.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: 15 cm.

LIMIT DZIENNY: 5 kg.

LOSOS

(*Salmo salar* L.)

RODZINA: lososiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: ryba dwuśrodowiskowa występuje w Bałtyku, Drawie, Więpie, Wiśle z Drawą, Niedzie, Stupi.

SIEDLISKO: pierwszy okres życia losos spędza w wodzie słodkiej, rzekach i polokach o zwirowatym dnie i wartkim prądzie żerując przy dnie. Drugi okres spędza w morzu żerując w przestrzeni wodnej. Po osiągnięciu dojrzałości płciowej płynie do młodszych rzek na tarło, po okresie rozrodu wraca do morza. Losos jest rybą zimnolubną, żyje w dobrze natlenionej wodzie o niskiej temperaturze.

POKARM: w okresie życia rzeczniczego – fauna dnie; larwy owadów, (jętki, widelnice, chrząszczyki), kielce, mięczaki, mniejsze ryby; w morzu: skorupiaki, owady pobierane z powierzchni, małe ryby (śledzie, szprotki).

W czasie wędrówek na tarło lososie nie odżywiają się.

PRZYNETA: duże sztuczne muchy, wabniki, błyski wabkowe i ciortowe.

TECHNIKA ŁOWIENIA: specjalne lososiowe wędzisko muchowe (do połowów dużych okazów w Skandynawii), lub zestaw spinningowy. Połów lososia na wędka w Polsce jest dozwolony tylko w ujściu rzek do Bałtyku, w Drawie, Drawie i Wiśle od Włodawki do ujścia.

Mięso lososia ma wybitne walory smakowe i odżywcze.

OKRES OCHRONNY: w Wiśle i w jej dopływach powyżej zapory we Włodawce od IX do 31 XII, w pozostałym okresie zakaz połowu w czwartki, piątki, soboty i niedziele. W Wiśle od zapory do ujścia od IX do końca II, od III do 31 VIII zakaz połowu w piątki, soboty i niedziele.

W pozostałych rzekach od IX do 31 XII.

WYMIAR OCHRONNY: 35 cm.

LIMIT DZIENNY: 2 szt. łącznie z trocią wędrówką i jezirową.

PŁOĆ

(*Rutilus rutilus* L.)

RODZINA: karpowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: w wodach całej Polski z wyjątkiem rzek górskich powyżej 800 m n.p.m.

SIEDLISKO: płoc jest rybą pospolitą w jeziorach nizinnych, w zbiornikach zaporowych, stawach, niewielkich oczkach wodnych, w rzekach o powolnym nurcie, w ich głębszych partiach, wśród roślin.

POKARM: rośliny (lub ich części) o delikatnej strukturze, młazewki, wioślarki, widlonogi.

PRZYNETA: larwy owadów, chrząszczyki, parzona pszenica, pępek, ciasto z chleba, groch, kukurydza, ciasto. (przynęty powinny być mało ze względu na niewielki otwór gębowy płoci).

TECHNIKA ŁOWIENIA: lekkie wędzisko telaskopowe (4 – 10 m), lekki kołowrotek z nieruchomą szpulą, żyłka cienka 0,15 – 0,25 mm, delikatny, bardzo czuły spławik; obciążenie z kilku odpowiednio rozłożonych strud. Płoc łowimy metodą gruntową ze spławikiem (lub bez), przepływanką ze spławikiem, przepływanką z przytrzymywaniem.

Mięso płoci jest dość smaczne ale zawiera sporo ości i z tego powodu nie jest wysoko oceniane.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: 5 kg.

SIEJA

(*Ctenopharyngodon idella* L.)

RODZINA: lososiowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: występuje w 250 jeziorach na północy Polski, w zbiornikach wodnych Ziemi Lubuskiej i Wielkopolskiej, w Bałtyku – w Zatoce Gdańskiej, zalewach Wiślanym, Szczecińskim, także w innych wodach przybrzeżnych.

SIEDLISKO: głębokie jeziora o krystalicznie czystej chłodnej dobranej natterowej wodzie. Sieja jest rybą raczej głębinną, ale można spotkać populację siei również w strefie brzołowej i w strefie wolnej wody.

POKARM: zooplankton, fauna dnie, drobne ryby (przeważnie słyki).

PRZYNETA: gotowany groch, pępek, larwy ośtoki, białe i czerwone robaki. W jesieni – martwe małe słyki, zimę – błyski podlodowe z metalicznym połyskiem.

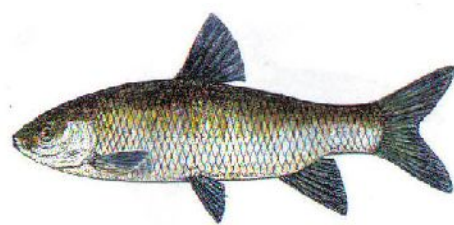
TECHNIKA ŁOWIENIA: niezbyt długie wędzisko 2,7 – 3,5 m (do połowów z łodzi), kołowrotek o nieruchomej szpulce do 100 m zapasem żyłki 0,20 mm, bardzo czuły, przelotowy spławik (przynętę lokujemy tuż nad dnem ok. 15 cm); proponowane metody połowu: to gruntówka ze spławikiem lub połowy na mormyszp (pod lodem).

Sieja jest rybą o wybornym smaku, nazywano ją rybą królewską, była ulubionym daniem dworu panującego. Ma delikatne białociste mięso o średniej zawartości tłuszczu. Najlepsza – wędzona lub surowa po przechowaniu przez 48 godzin w 5% solance.

OKRES OCHRONNY: od 15 października do 31 grudnia.

WYMIAR OCHRONNY: 35 cm.

LIMIT DZIENNY: 4 sztuki z linem i węgorzem.

AMUR BIAŁY

(*Ctenopharyngodon idella* Val.)

RODZINA: karpowate.

ZASIĘG WYSTĘPOWANIA: naturalne siedlisko – wielkie systemy rzeczne Azji, wsiedlony w Polsce w 1969 r. z Ukrainy; obecnie występuje w wodach śródlądowych ponad 60 państw wszystkich kontynentów.

SIEDLISKO: rzeki nizinne, kanały, starorzecza, zbiorniki wodne, jeziora, miejsca pływów o wolnym nurcie obficie porośnięte roślinnością naczyniową.

POKARM: drobne larwy, pokarm roślinny: glony moczarko, kanadyjska, rdzownica, ramienica, włosienicznik kręgielista, wywłócznik kłosowy, rosnące blisko nad wodą pędy i młoda liście drzew, trzcina.

PRZYNETA: chleb, ciasto z gryssu, kłuski, gotowane ziemniaki i kukurydza, pępek, parzona pszenica, słyki węgierskie i wiśnie z kompotu, liście i gałęzie z salicy, rosółki, robaki białe i czerwone, pędy młodych trzcin, białej koniczy.

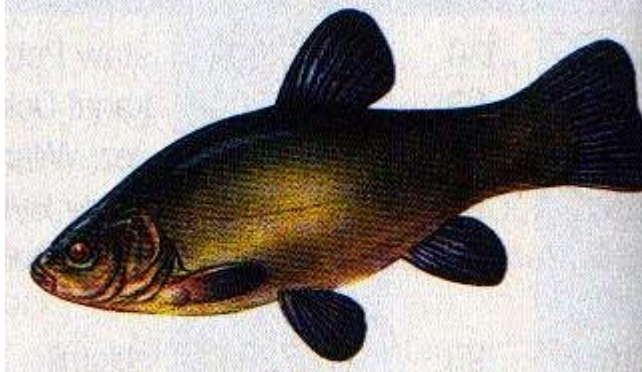
TECHNIKA ŁOWIENIA: zestaw gruntowy; wędzisko karpowe 2,7 – 3,2 m, multiplikator, do najmniej 100 m żyłki o grubości 0,40 mm; haczyk dostosowany do przynęty, którą należy umieszczać w wodzie w dużej odległości od łowiącego za względu na niezwykłą ostrożność amura.

Wskazane jest zaniechanie łowu do zakładu się na haczyk jako przynętę. Mięso amura białego jest bardzo smaczne.

OKRES OCHRONNY: nie ma.

WYMIAR OCHRONNY: nie ma.

LIMIT DZIENNY: 3 szt. łącznie z boleniem, brzaną, karpem, lipieniem, pstrągami polokowymi, sandaczem i szczupakiem.

JEŚLI KOLEGO CZY KOLEŻANKO WARUNKI CI ODPOWIADAJĄ TO ZGŁOŚ SIĘ DO NAS I ZOSTAŃ CZŁONKIEM PZW

Warunkiem niezbędnym do uprawiania wędkarstwa jest posiadanie karty wędkarskiej. Karty wędkarskie wydaje właściwy dla miejsca zamieszkania starosta po przedłożeniu zaświadczenia o złożeniu przed komisją egzaminacyjną PZW egzaminu ze znajomości przepisów ustawy o rybactwie śródlądowym. O miejscu i terminach przeprowadzania egzaminów informacji udzielają biura Zarządów Okręgów. Z obowiązku posiadania karty wędkarskiej zwolnieni są cudzoziemcy czasowo przebywający w Polsce oraz osoby w wieku poniżej 14 lat, pod warunkiem łowienia pod opieką osoby pełnoletniej posiadającej kartę.

Drugim warunkiem łowienia ryb na wędkę jest wykupienie od rybackiego gospodarza wody zezwolenia na amatorski połów ryb. Na wodach administrowanych przez Polski Związek Wędkarski mogą łowić wędkarze po wniesieniu składki za wędkowanie (na ochronę i zagospodarowanie wód), której wysokość uzależniona jest od przynależności do PZW. Wędkarze niezrzeszeni i cudzoziemcy zobowiązani są wnieść opłatę za wędkowanie dla niezrzeszonych w PZW w siedzibach Zarządów Okręgów, bądź w innych ustalonych przez okręgi miejscach.

Cudzoziemcy mieszkający w Polsce na stałe mogą być członkami PZW.

Członkiem zwyczajnym PZW może być osoba fizyczna, która ukończyła 16 lat, zna i uznaje Statut Związku oraz wniosła stosowne składki (par. 9 p. 1 Statutu PZW)

Członkiem uczestnikiem Związku może być osoba w wieku poniżej 16 lat, za zgodą swego przedstawiciela ustawowego (par. 9 p.2 Statutu PZW).

Osoby zamierzające wstąpić do Związku winny zgłosić się do siedziby wybranego przez siebie koła PZW i tam dopełnić formalności.

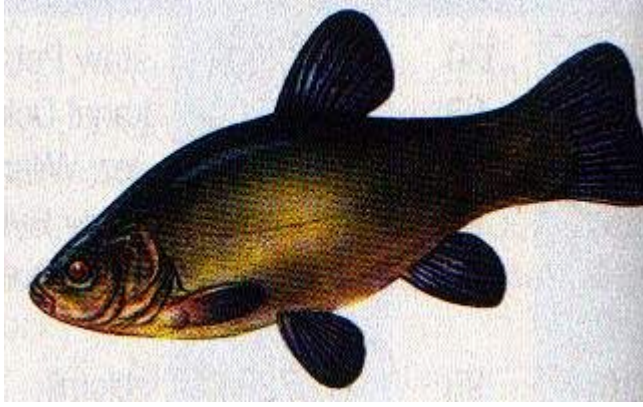
W przypadku braku karty wędkarskiej - zdać stosowny egzamin.

W przypadku jej posiadania - wypełnić deklarację i wnieść opłatę wpisową oraz składkę członkowską. Po wniesieniu składki za wędkowanie można łowić ryby na wodach macierzystego okręgu oraz tych okręgów, które podpisały z okręgiem macierzystym porozumienie o wzajemnym uznawaniu składek za wędkowanie.

Członkowie Związku, którzy chcieliby wędkować we wszystkich ogólnodostępnych wodach PZW w całym kraju winni wnieść tzw. dopłatę krajową. Wykazy wód ogólnodostępnych znajdują się w siedzibach Zarządów Okręgów oraz na stronach [ZG PZW](#).

Podczas wędkowania przestrzegać należy ustawy o rybactwie śródlądowym, a w przypadku łowienia ryb na wodach administrowanych przez PZW dodatkowo postanowień zawartych w Regulaminie Amatorskiego Połowu Ryb. Szczególną uwagę należy zwrócić na przestrzeganie wymiarów i okresów ochronnych poszczególnych gatunków ryb oraz limitów dziennych, dozwolonych miejsc i metod połowu.

Do kontroli przestrzegania wyżej wymienionych przepisów uprawnieni są funkcjonariusze Policji i Państwowej Straży Rybackiej oraz członkowie Społecznej Straży Rybackiej PZW, Straży Ochrony Mienia PZW, Państwowej Straży Łowieckiej, Straży Leśnej, Straży Parków Narodowych i Krajobrazowych

GALERIA

hawirzów w Czechach zbiornik DUKLA

pierwsze kroki w zawodach wędkarskich Liga Śląska Drużyny Czech i Polski

pierwsi kapitanowie drużyn Czech i Polski

Józef Nycz pierwszy założyciel Ligi-Śląskiej

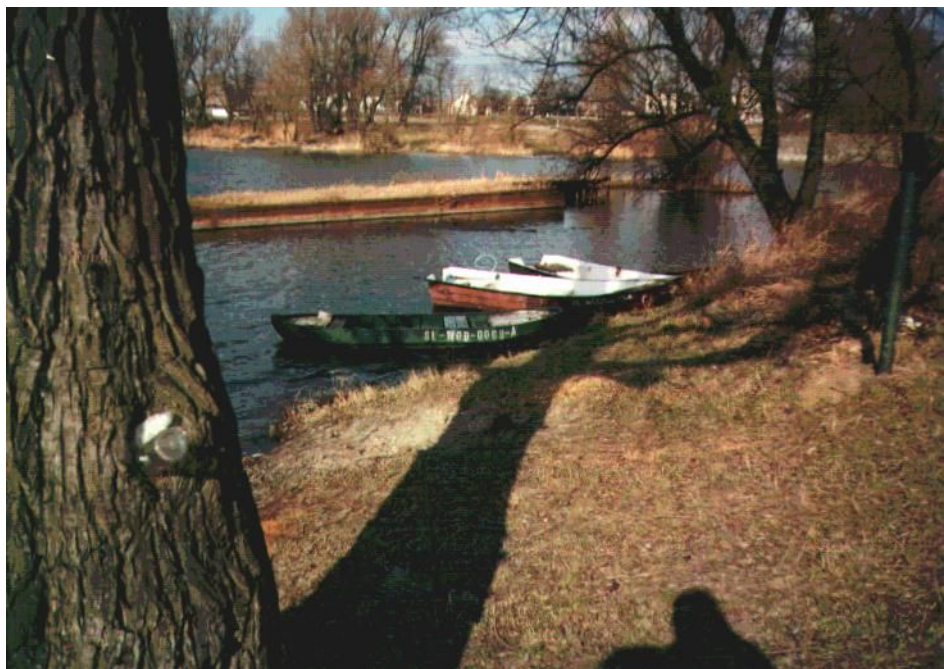
kapitanowie losują stanowiska

Lęgom 624 jesienią i wiosna

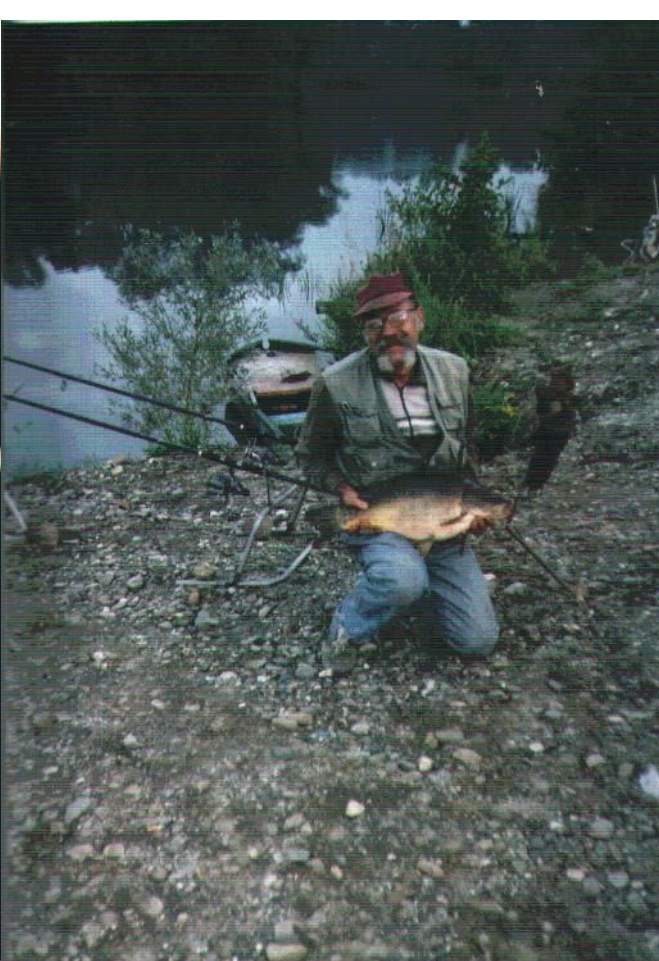
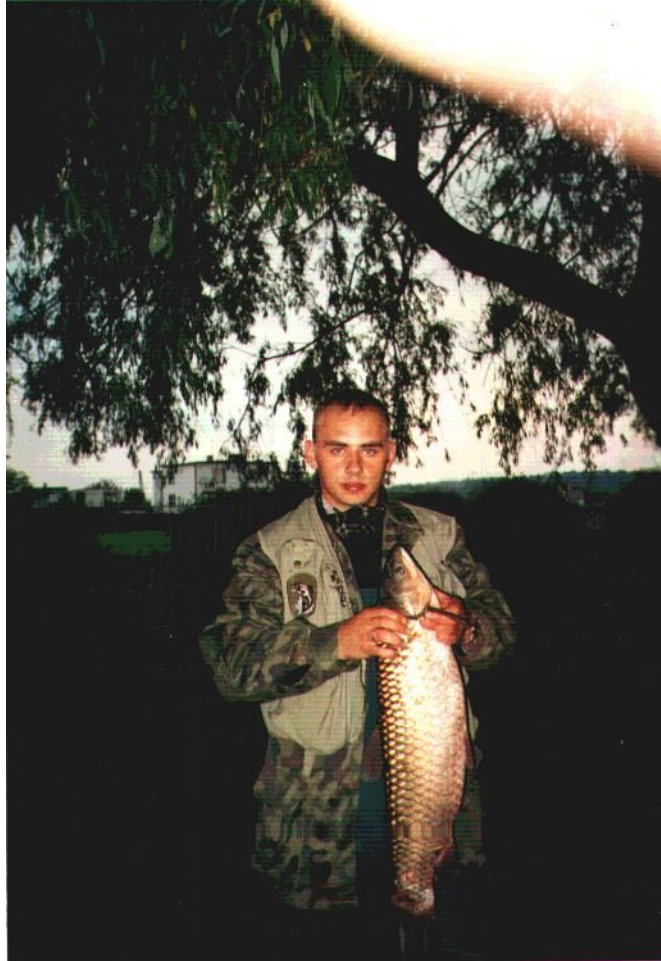

Nasze rybne wody

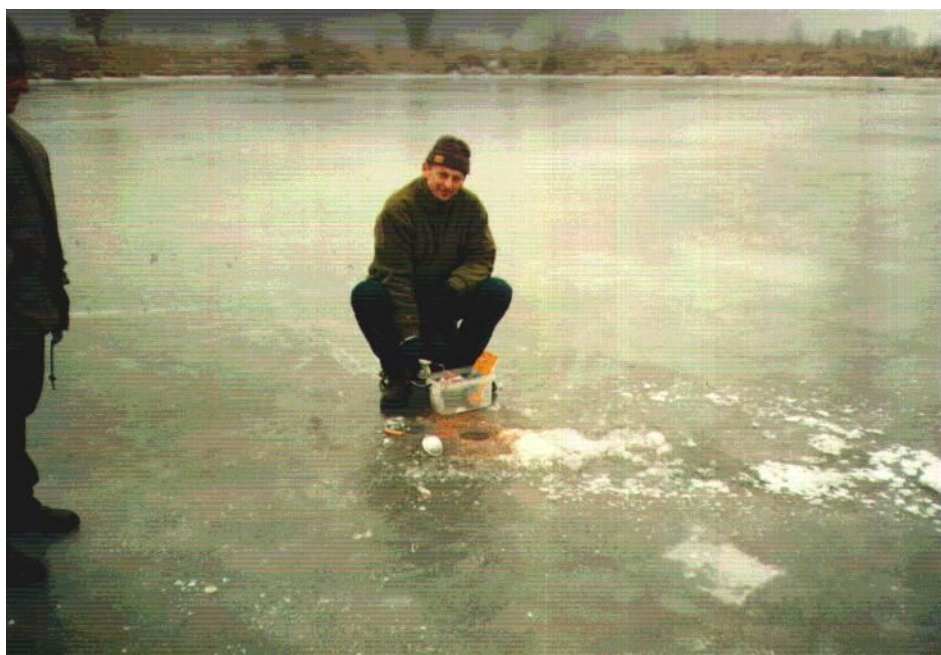

A teraz na łód zapraszamy

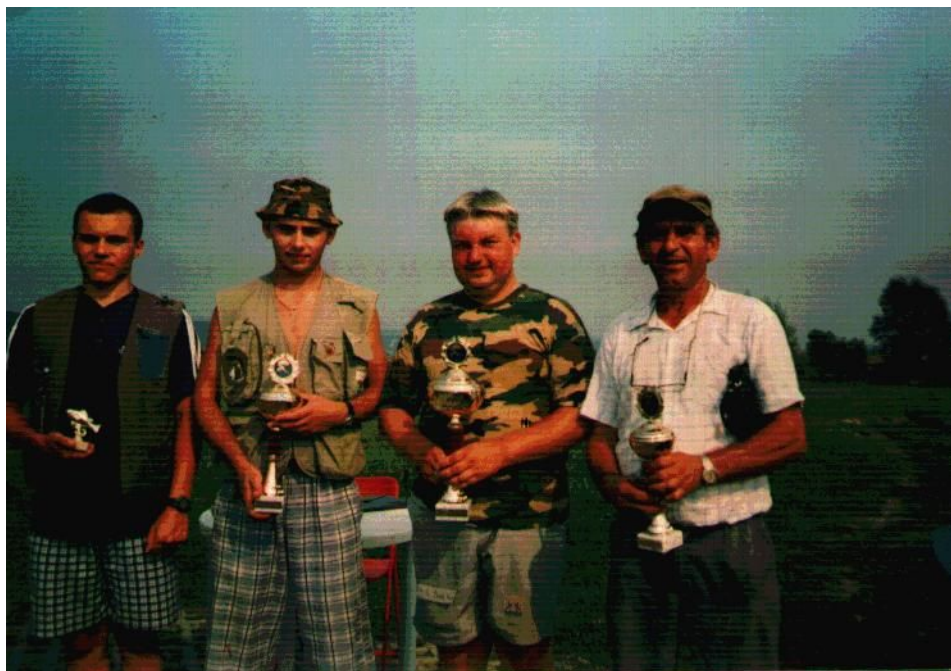
Puchar Sekretarza Kola fajna zabawa

Parking Lęgom 624

Zawody i zawody

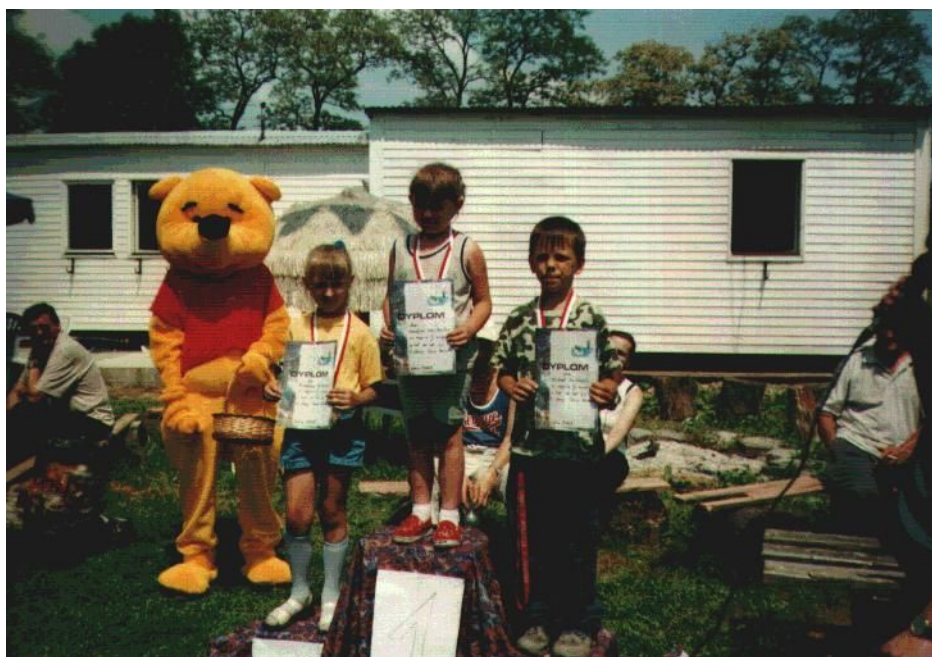

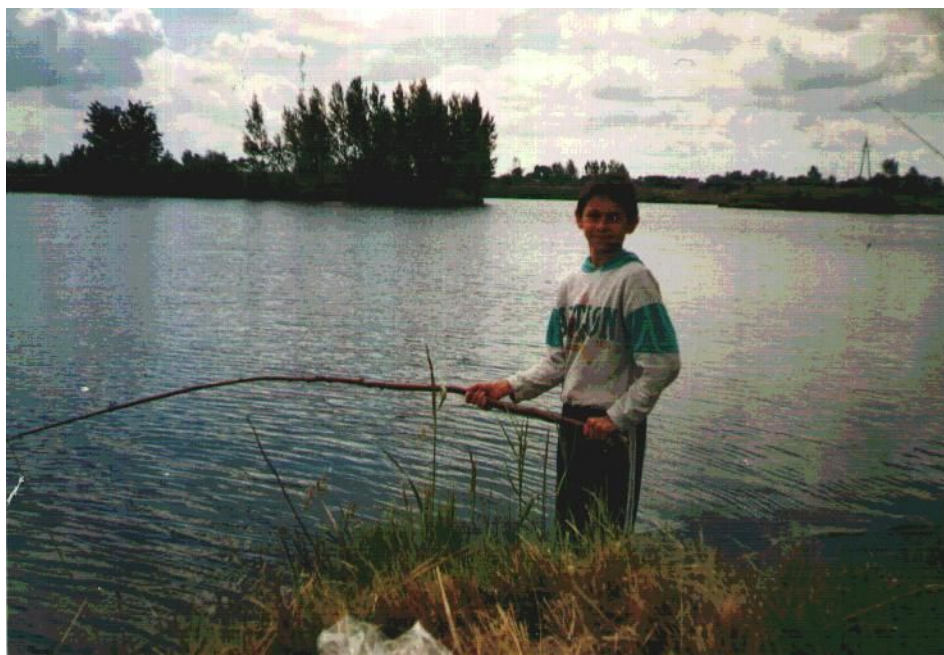
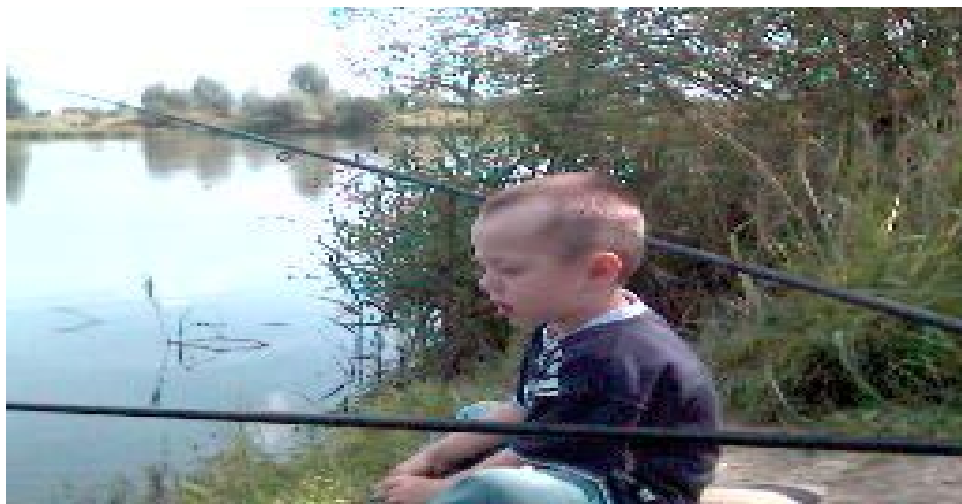

Mistrzostwa koła senior junior

Dzien. dziecka w PZW nr.126 Odra na boisku i nad woda

Liga Śląska na zbiorniku Łęgom 624

Karwina

Wodzisław

Hawirzów

Odra nr. 126

JAK CO ROKU nocne parami

Tak pracują członkowie

LINKI

Strona którą należy zapamiętać

Prezes Koła PZW nr 126	email	kzawistowski@poczta.rybnik.pl
Vc Prezes ds organizacji	email	waldek.balcerkowski@wp.pl
Vc Prezes ds. sportu	email.	maherman@op.pl
Okręg PZW w Katowicach	email	www.pzw.com.pl